

Ineta Stulpe

LELB Liepājas diecēzes svētdienas skolu sadraudzības diena Saldū.

25.maija agrā rītā Saldus Sv.Jāņa baznīcas kalnā notika liela rosība. Brīvprātīgie no abām luterāņu draudzēm rūpīgi gatavojās uzņemt 300 bērnus, vecākus un svētdienas skolu skolotājus no dažādām Latvijas pilsētām, lai kopā piedzīvotu ticības stiprināšanu, sadraudzību un dažādas aktivitātes.

Gadu iepriekš šāda tikšanās tika organizēta Liepājā, atstājot sirdī sajūtu, ka šādam pasākumam būtu vajadzīgs atkārtojums.

No idejas līdz īstenošanai:

Stāsta pasākuma iniciatore un galvenā organizatore Aija Ignate:

Manuprāt, visu labu ideju autors vienmēr ir Dievs. Viņš ir tas, kurš iedod impulsu, ilgas, redzējumu un vienkārši sajūtu par to, kas šobrīd ir vajadzīgs. Šāda pasākuma organizēšanai pamudinājums bija arī tas, ka man pašai ir bērni un arī es pati esmu gājusi svētdienas skolā.

Manuprāt, tas ir tik svarīgi būt sadraudzībā ar svētdienas skolu bērniem no dažādām Latvijas vietām un iegūt to sajūtu, ka es neesmu viens ticīgais. Tāpēc radās šī doma, ka kaut kas tāds mūsu baznīcā būtu vajadzīgs.

Tā ir arī iespēja piedzīvot prieku un spēku kopībā un, tādu skaistu, svētku sajūtu. Tāpēc, runājot ar citiem svētdienas skolu skolotājiem, bīskapu un mācītājiem tapa šis pasākums.

Svētdienas skola ir ļoti svarīga baznīcai un svētdienas skolas skolotāji ir cilvēki ar īpašu aicinājumu - kalpot vismazākajiem, tāpēc vēl viens šo sadraudzības dienu mērķis ir stiprināt pašus skolotājus. Iespējams, kādus dalībniekus tas iedrošinās uzsākt svētdienas skolu savā draudzē, jo daudzās Latvijas draudzēs tās vēl nav.

Par sadraudzības dienas tēmu šogad tika izvēlēta: „Es lūdzu...”

Aija Ignate: Jēzus paaicināja kādu bērnu un nostādīja viņu mācekļu vidū un sacīja, ka mums jātop kā bērniem. Un, manuprāt, viena no tām brīnišķīgajām lietām, kura raksturo bērnus ir tā, ka viņi ir pietiekami pazemīgi, lai lūgtu. Viņiem ir skaidrs, ka paši ar visām lietām netiks galā un, ka viņiem ir vajadzīga palīdzība, tāpēc viņi lūdz.

Ikdienā, strādājot par ticības mācības skolotāju, esmu pamanījusi, ka pat bērnus, kuri nenāk no ticīgām ģimenēm, ir tādi kristīgi iedīgli. Visvairāk mani pārsteidz šo bērnu brīnišķīgie stāsti par to, kā viņi mājās lūdz vai ko dara, ja Dievs uzreiz neatbild uz lūgšanām. Tāpēc arī šī tēma.

Tāpat arī himnas izvēle bija nākamais izaicinājums. Noklausījāties daudzas brīnišķīgas dziesmas par lūgšanu tēmu, bet tās visas bija tādas: „Jā, es lūdzu...bet kas

tālāk?”. Un tad man ieteica Anetes Kozlovskas dziesmu „Kad saucu es, Tu sadzirdēji”. Uzreiz bija sajūta, ka tā ir īstā! Dziesma ievēd dziļāk šajā lūgšanu tēmā, jo nav jau tā, ka mēs tikai lūdzam. Dievs ir tas, kurš katru šo lūgšanu uzklausā un tad Viņš atbild. Tas kā Dievs atbild vienmēr ir pārsteiguma pilns brīdis un to mēs varam piedzīvot, ja ikdienā lūdzam.

Kad es Anetei aizrakstīju vēstuli ar jautājumu, vai drīkstam izmantot viņas dziesmu, viņa deva atļauju un teica, ka nesen bija domājusi- diez kāpēc šī dziesma nav aizgājusi plašākā sabiedrībā. Un, tad, saņēmusi ziņu no mums par himnas izvēli. Anetei pašai ir brīnišķīga liecība par to kā šī dziesma tapa. Kādā brīdī, kad viņai likās, ka Dievs neatbild uz viņas lūgšanām, Dievs deva šo, tik apsolījumiem pilno, dziesmu. Tāpēc tā likās tik ļoti piemērota himna mūsu sadraudzības dienai- kad mēs sauksim, Dievs uzklausīs un atbildēs! Tas spēcīgi iedrošināja.

Pēc tam nāca ideja par zīmējumu konkursu- lai katrs bērns varētu justies piederīgs šai sadraudzības dienai jau gatavošanās laikā. Pagājušā gadā bērni veidoja dažādus priekšnesumus, kas prasīja ļoti ilgu laiku, bet šogad bērni iesūtīja savus zīmējumus par dažādām lūgšanu tēmām. Rakstniece Ievai Samauska atsaucās uzrakstīt šīs lūgšanas, kuras bērni ilustrēja.

Gatavošanās laiks- vienotības spēks un svētība

Jau no paša sākuma bija skaidrs, ka tik apjomīgam pasākumam būs nepieciešams liels skaits palīdzīgu roku, radošu prātu un atvērtas sirdis. Tāpēc viena no uzrunājošākajām lietām bija redzēt, cik brīnišķīgi abas Saldus luterāņu draudzes nāk kopā, plāno un sadarbojas, lai to īstenotu. Pat izaicinājuma brīžos visiem izdevās rast risinājumus un uzmundrināt vienu otru ar jokiem. Tas bija tik liels gandarījums, kad dienas skrējienam norimstot, visi dalībnieki un brīvprātīgie sapulcējās uz noslēguma svētbrīdi baznīcā. Par spīti karstumam un sagurumam, daudziem priekā un pateicībā mirdzēja acis. Tā kā pasākums norisinājās jau otro reizi, tad bija jāpiedomā, lai būtu piedzīvojuma prieks pat tiem bērniem un ģimenēm, kuras ieradās jau otro reizi. Organizatori aicināja radošo komandu iesūtīt gan idejas, gan pieteikties vadīt dažādas radošās aktivitātes. Radošo darbnīcu vadītāji bija brīnišķīgi atsaucīgi.

Par pasākumu

Arī šogad diena iesākās ar svētbrīdi- pirms ieiešanas Saldus Sv.Jāņa baznīcā, dalībnieki bija aicināti sastāties procesijas gājienam, sastājoties pa iecirkņiem. Saldus Sv.Jāņa draudzes mācītājs Guntis Apriķis brīnišķīgi iesaistīja dalībniekus savā uzrunā.

Pēc svētbrīža dalībnieki devās uz izvēlētajām radošajām darbnīcām, kas notika dažādās vietās- baznīcā, draudzes namā, Gregorskolā un sporta stadionā.

Draudzes namā mazākos bērnus iepriecināja kristīgie klauni un Godly play nodarbības. Saldus Sv Jāņa baznīcā notika orientēšanās un ekskursija, kā arī bija iespēja izdekorēt savu lūgšanu grāmatiņu, ko katrs bērns saņēma dāvanā par piedalīšanos. Šī grāmatiņa

tika veidota, lai pamudinātu bērnus runāt ar Debesu Tēvu arī tad, kad viņi būs atgriezušies mājās.

Arī Gregorskolā notika dažādas radošās darbnīcas- sveču apzīmēšana, krusta gatavošana, mūzikas darbnīca, mēmais šovs, „garīgo vitamīnu” darbnīca, viktorīna, mācītāju „cepināšana” un eksperimenti.

Bērni ar lielu aizrautību piedalījās arī skautu rīkotajās aktivitātēs stadionā.

Pēc kārtīgas darbošanās visi kopā baudījām maizītes un bulciņas našķu pauzē, pēc kuras bija laiks doties uz noslēguma pasākumu atpakaļ uz Sv.Jāņa baznīcu.

Īpašais noslēgums

Pat paši organizatori ar lielu nepacietību gaidīja īpašo noslēgumu. Viens no organizatoru mērķiem bija veidot pasākumu tā, lai dalībnieki to varētu piedzīvot ar visām maņām.

Kad solu rindas un baznīcas grīdu bija piepildījuši mazie skatītāji, tad mūs visus iepriecināja īpaši pasākumam veidota smilšu kino izrāde par lūgšanu. Bija iestudēta brīnišķīga saruna ar Dievu, kura mums katram lika mazliet atpazīt sevi tajā.

Bērni paši lasīja Ievas Samauskas rakstītas lūgšanas un fonā bija skatāmi bērnu iesūtītie zīmējumi par katru no tām.

Noslēgumā skanēja pasākuma himna ar iestudētām deju kustībām, ko papildināja karogu plīvošana. Šajā dejā tika iesaistīti visi klātesošie- droši paceļot rokas pret Debesīm un izdziedot dziesmas vārdus: Kad saukšu es, Tu sadzirdēsi, Tu atbildēsi, mans Radītāj...

Un tam, ka Dievs dzird mūsu lūgšanas un sūtu mums atbildes, kā simbols no balkona tika nomesti 1000 baloni.

Sirds priecājās, redzot, ka mūsu baznīcās ir tik daudz bērnu, kurus Jēzus aicina pie Sevis. Un mēs ticam, ka viņi aizbrauca mājās iedrošināti runāt ar Debesu Tēvu vēl sirsnīgāk.